

MICHAEL BOND

Už zasa ten
Paddington!

Pozoruhodné príbehy medvedíka
z Čierneho Peru

Ilustrovala Peggy Fortnum

UŽ ZASA TEN
PADDINGTON!

UŽ ZASA TEN PADDINGTON!

Pozoruhodné príbehy medvedíka
z Čierneho Peru

Michael Bond

Ilustrovala Peggy Fortnum

slovar

Text copyright © Michael Bond 1962
Illustration copyright © Peggy Fornum
Translation © Miroslava Gavurová, Ján Gavura 2017
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2017

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-2770-0
www.slovart.sk

OBSAH

1. Ticho pred búrkou	7
2. Pán Gruber ide na výlet	27
3. Čo sa deje u Brownovcov	46
4. Paddington vyhral jackpot	66
5. Lepkavé dobrodružstvo	86
6. Problém v oddelení so zľavneným tovarom	106
7. Paddington a vianočné predstavenie	124

Prvá kapitola

TICHO PRED BÚRKOU

„Viem, že sa už opakujem,“ povedala nahlas pani Brownová, keď kládla obrovskú tekvicu na kuchynskú váhu, „ale Paddington sa isto-iste musel narodiť so zelenými labkami. Už ste videli tú tekvicu? Váži takmer o pol kila viac, ako bol doteraz jeho rekord.“

„Hm,“ zamyslela sa pani Birdová. „No poviem vám, vždy je lepšie mať zelené labky než lenivé a prácou

v záhrade si aspoň vyplní čas. Už celé týždne sme tu nemali poplach.“

Gazdiná Brownovcov rýchlo zaklopala na drevo a pozorovala hnedú postavičku Paddingtona s bez tvarým klobúkom a v pochybne vyzerajúcom hrubom kabáte na záhradnom chodníku, až kým sa nestratil v kôlni za malinčím.

Pani Birdová nikdy nebola nadšená, keď sa jej Paddington na dlhší čas stratil z dohľadu. A jeho záujem o záhradku trval tentoraz naozaj pridlho na to, aby mala srdce na mieste.

Napriek tomu aj ona musela pripustiť, že v dome na ulici Windsorské záhrady 32 bol na počudovanie už naozaj hodnú chvíľu veľmi nezvyčajný pokoj.

Všetko sa začalo, keď sa Paddington vrátil domov z trhu s veľikánskym vreckom vyberaných semienok, ktoré kúpil za výhodnú cenu päť pencí. Vyzeralo to tak dobre, že mu pán Brown vďačne prenechal jeden kút záhrady. Paddington niekoľko týždňov prerátaval semienka a dával si pozor, aby sa mu žiadne neprilepilo na labky, keď ich pred zasadením triedil na kôpky podľa veľkosti.

Ticho pred búrkou

Iba pani Birdová mala zlé tušenie. „Ej, beda tomu predavačovi, ak nevzídu všetky,“ poznamenala, keď si všimla, že vrecko so semienkami bolo zlacnené z pätnástich pencí. „Viem si predstaviť, aké by z toho bolo divadlo!“

Napriek pochybnostiam pani Birdovej začali o jeden či dva týždne klíčiť prvé semienka a onedlho bolo Paddingtonovo políčko pestré a živé, až napokon zatienilo zvyšok záhrady.

Od tej chvíle trávil Paddington väčšinu času vonku, a keď začal zásobovať domácnosť zeleninou a kvetmi, každý dal pani Brownovej za prav-

du, že medveď sa iste musel narodiť so zelenými labkami.

„Záhrada je ako na obrázku,“ pokračovala, keď sa otočila, aby pomohla pani Birdovej s riadom. „Dokonca aj pán Curry dnes ráno volal, aká je pekná.“

„Ako poznám pána Curryho,“ zamračila sa pani Birdová, „určite mu o niečo ide. Také veci nezvykne hovoriť bezdôvodne.“

„Možno chce nejakú lacnú zeleninu,“ zamyslela sa pani Brownová. „Viete, aký je lakomec.“

„Taký medveď by sa mu zišiel,“ odvetila pani Birdová. „A veru aj hneď. Jeho záhrada ale vyzerá... Hanba!“

Trávnik pána Curryho bol zarastený burinou a pani Birdová vedela, akú šarapatu narobia semenka buriny, keď sa v silnom vetre dostanú cez plot.

„Zvláštne,“ povedala pani Brownová, „ale myslím, že keď som s pánom Currym hovorila, akurát vyberal kosačku. Možno sa už konečne pustí do práce.“

„Už by bolo načase,“ pohľadavo odfrkla pani Birdová. „Uverím, až keď uvidím. Oveľa pravdepo-

dobnejšie bude, že to nespraví sám, ale hodí to na nejakého úbožiaka.“

Pani Birdová párkrát škaredo štachla handričkou do riadu, no keby v tej chvíli videla pána Curryho, možno by odfrkla ešte pohrdavejšie. Práve vtedy sa totiž sused Brownovcov prešibane ako starý lišiak díval ponad plot na Paddingtona.

Paddington sedel na svojom políčku za malinčím a venoval sa účtom. Vôbec netušil, v akom je nebezpečenstve.

Pani Birdová mu za všetku zeleninu platila toľko ako na trhu, a hoci si zapísala každý predaj, Paddington nepatril k medveďom, čo nechávajú veci na náhodu, a viedol si vlastné záznamy. Práve do

svojho notesa dopisoval slová TEKVICE – VELMY VEĽKÉ – JEDNA, keď do ranného vzduchu zahrnel hlas pána Curryho.

„Medved!“ zahučal. „Čo robíš? Zaspal si na vavrínoch?“

Keď Paddington začul pána Curryho, od strachu vyskočil. „Nie, pán Curry,“ zvolal, keď sa spamätal zo šoku. „Sedel som na svojich begóniách.“

Pán Curry si ho podozrievavo premeral, či si z neho nerobí žarty, ale Paddington sa tváril úprimne.

Keď sa pán Curry rozhliadal po Paddingtonovej záhradke, na tvári sa mu opäť zjavil lišiacky výraz. „Rád ťa vidím, medved,“ povedal. „Tak mi napadlo, či by si si nechcel zarobiť päť pencí, keby si mal čas.“

„No... áno, prečo nie, pán Curry?“ v Paddingtonovom hlase sa zračila pochybnosť. Zo skúsenosti dobre vedel, že práca, za ktorú je pán Curry ochotný zaplatiť päť pencí, bude trvať oveľa dlhšie než pár minút. Bol však slušne vychovaný na to, aby to vyslovil.

„Vieš sa dobre šplhať po stromoch?“ spýtal sa pán Curry.

„Ach, áno,“ odvetil Paddington dôležito. „Medvede sú od prírody výborní lezci.“

„Tak dobre,“ povedal pán Curry a rukou kývol k veľkému stromu pri svojom dome. „Tak by si mi mohol obrať jabĺčka.“

„Veľmi pekne ďakujem, pán Curry,“ povedal Paddington zaskočený, že dostane zaplatené len za obratie jabĺk.

„Ó, a keď už budeš hore,“ prehodil pán Curry naoko nenútene, „je tam nebezpečný konár, ktorý treba zrezať. Škoda, že musím odísť, ale je od teba pekné, že si sa ponúkol, medveď. Naozaj veľmi milé.“

Kým stihol Paddington otvoriť ústa, pán Curry vybral pílu a dlhý povraz a ukázal na nebezpečný konár.

„No a nezabudni,“ hovoril a podával mu veci cez plot, „pripevníš jeden koniec povrazu na konár, potom prehodíš druhý koniec ponad strom a priviažeš k niečomu ťažkému na zemi. Je to dôležité, lebo konár môže spadnúť prirýchlo a narušiť veľké škody. Nie že nájdem rozbité okná, keď sa vrátim.“

„Ak skončíš skôr,“ pokračoval pán Curry, „možno sa ti bude chcieť pokosiť trávnik. Už som prichystal kosačku, a ak to spravíš poriadne, môžeš dostať ďalších päť pencí.“

Pán Curry sa otočil na päte a zmizol v dome. Zaskočený Paddington ostal stáť s povrazom v labkách. Bol si istý, že pánovi Currymu nepovedal nič o rezaní konárov a už vôbec nie o kosení trávy. No sused Curry vedel veci prekrútiť a ľudia si pri ňom nikdy neboli istí, čo vlastne povedali.

Keby šlo len o pokosenie trávy, mohol by Paddington predstierať, že mu niečo omylom vošlo do ucha, takže dobre nepočul, ale keď si pozorne prezeral strom pána Curryho, tváril sa čoraz zamyslenejšie.

O pár minút vyskočil a začal sa horúčkovito pripravovať. Paddington sa rád šplhal na stromy a pílenie zbožňoval. To, že mohol robiť obe veci naraz, vyzeralo naozaj ako dobrá príležitosť, najmä ak to bolo v záhrade niekoho iného.

Keď sa však obzeral po niečom ťažkom, k čomu by priviazal povraz, rýchlo mu došlo, že všetko sa ľahko povie, ale ťažšie spraví. Najbližšie bol plot

pána Curryho, ale bol vechý, a keď sa na ňom Paddington pokúšal urobiť jeden zo svojich špeciálnych uzlov, ostal mu kúsok lavy v labke.

Nakoniec sa Paddington rozhodol, že použije kosačku pána Curryho, ktorá vyzerala oveľa vhodnejšie. Pre istotu spravil okolo rúčky dvojité uzol a začal sa štverať na jablňo vyzbrojený pílkou a pohárom obľúbenej marmelády.

Strom pána Curryho bol dosť starý a Paddingtonovi sa nepáčilo, ako vŕzgal, no napokon sa mu podarilo usadiť blízko konára, ktorý mal zrezať. Uistil sa, že druhý koniec konára je dobre upevnený, namočil labku do pohára s marmeládou a pripravil sa na dôležitý moment.

Paddington marmeláde naozaj dôveroval. Okrem jedenia ju často používal na rôzne účely, a keď sa teraz lepšie pozrel na pílu pána Curryho, bol si istý, že sa bude hodiť na namastenie jej zubov. Už ich tam veľa nezostalo, a aj tie, čo tam ešte boli, zhrdzaveli alebo trčali vykrivené na všetky možné aj nemožné strany.

Paddington sa poobzeral, či je všetko, ako má byť, oboma labkami chytil pílu, zatvoril oči a začal

skákať hore-dolu, čím sa posúval po konári tam a späť.

Niekedy sa mu pílilo ťažko, ale teraz šlo všetko ako po masle. Jablň pána Curryho na tom bola ešte horšie než jeho píla, a len čo začal strom píliť, čosi hlasno zachrapčalo a konár sa s prašťaním odlomil.

Keď trasenie ustalo, Paddington otvoril oči a zadíval sa na zem. S úľavou zistil, že konár leží takmer presne tam, kde ho chcel mať, takže mu veľmi odľahlo, keď schádzal zo stromu, aby si obzrel výsledok svojej námahy. Nestávalo sa často, aby sa nejaká práca pre pána Curryho podarila na prvýkrát. Paddington si chvíľu posedel na odpílenom konári so spokojným výrazom na tvári a snažil sa znovu nabráť dych.

Keď sa však zahľadel na trávnik, viac než inokedy si začal želať, aby poznámku pána Curryho o pokosení prepočul. Okrem toho, to bol riadny kus pozemku, tráva bola vysoká, siahala Paddingtonovi takmer po kolená, a aj keď sa postavil, len s námahou dovidel, kde končí trávnik a kde začína zvyšok záhrady.

Paddington sa práve obzeral po kosačke, aby predsa len nejako začal, keď zažil prvý veľký šok dňa. Od kôlne síce viedol dlhý pás krížom cez trávu, a dokonca na mieste, kde predtým bola kosačka, zostali aj dve hlboké stopy po kolesách, no po stroji pána Curryho nebolo ani chýru, ani slychu.

Paddingtonove prekvapenia nikdy neprichádzali po jednom. Hoci pri prvom od úžasu takmer padol na zadok, čoskoro nasledovalo druhé.

Pretnel si oči a pozrel sa dohora v nádeji, že je to len zlý sen, ale všetko bolo ako pred niekoľkými sekundami. Horšie však bolo, že keď si pretnel oči, čoraz jasnejšie videl strašnú pravdu – kosačka pána Curryho sa len tak nevyparila, ale v celej svojej paráde visela na konári Paddingtonovi vysoko nad hlavou.

Paddington sa snažil niekoľkokrát potiahnuť za povraz, ale bol príliš pevne priviazaný, aby s ním pohol, takže po niekoľkých ďalších nesmelých pokusoch si znovu sadol a bradu si zaboril do labiek. Pri pomyslení na túto nešťastnú záležitosť sa mu na tvári zjavil zronený výraz.

Darmo si nad všetkým lámal hlavu, možnosť,

ako sa z toho dostať, nevidel. Čím viac nad tým uvažoval, tým horšie to vyzeralo, lebo teraz, keď bola kosačka pána Curryho tak vysoko, nemohol mu to ani odškodniť tým, že mu pokosí trávku. Pán Curry väčšinou nepatril k ľuďom, čo by mali s inými pochopenie. A nech sa Paddington díval na strom z ktorejkoľvek strany, dokonca aj on musel uznať, že to bola najhoršia situácia, do akej sa kedy dostal.

„Paddington je dnes ráno akosi ticho,“ poznamenala pani Brownová. „Dúfam, že mu nič nie je.“

„Asi pred hodinou sa motal v garáži pána Browna,“ povedala pani Birdová. „Hľadal záhradnícke nožnice. Odvtedy som ho nevidela. Podľa mňa sa niečo deje. Stretla som ho na chodníku v záhrade aj s kľúčom na skrutky. Díval sa na mňa veľmi previnilo.“

„S kľúčom?“ začudovala sa pani Brownová. „Čo chce, prepánajána, skrutkovať v záhrade?“

„Netuším,“ zamračila sa pani Birdová. „Mám nepríjemné tušenie, že zase dostal jeden zo svojich nápadov. Tie príznaky už poznám.“

Len čo to pani Birdová vyslovila, zvonku sa ozva-

lo niekoľko výbuchov za sebou. „Moje nervy!“ zvolala pani Birdová a ponáhľala sa k preskleným dverám. „Za malinčím sa husto dymí.“

„Toto mi pripomína Paddingtonov klobúk,“ pridala sa pani Brownová, keď beztvary predmet začal vyskakovať hore-dolu ako na pružine. „Možno si robí táborák. Akoby kráčal po niečom horúcom.“

„Hm,“ zamyslela sa pani Birdová. „Ak je toto táborák, tak ja som kráľovná.“

Pani Birdová mala Paddingtona prekuknutého, vedela si zrútať dve a dve, ale kým stačila povedať, čo si naozaj myslí, z búchania sa stal rachot a Paddingtonov klobúk, ktorý sa na pár sekúnd stratil, odrazu vystrelil do vzduchu a vzápätí sa rútil obrovskou rýchlosťou za vrcholcami malinčia.

Nech už boli pochybnosti pani Birdovej o tom, čo sa deje, také či onaké, rýchlo sa rozplynuli, keď sa na konci malinčia zjavila motorová kosačka pána Browna aj s dobre známou postavou Paddingtona, ktorý sa jednou labkou držal kosačky a druhou si pridržiaval klobúk.

Kosačka s rachotom narazila do plota pána Cur-